

אסיר-עולם, שהורשע בעוון רצח אכזרי של זקנה, זוכה בעירעור

ויצא לחופשי מחמת הספק. בשיחה עם „העולם הזה“ הוא טוען:

„עשיתי צחוק מכל המישטרה!“

מת עדיין השאלה: האמנם עקביוב אינו הרוצח?

פירפורי

גסיסה

ג ופתה של רחל פסטרנק נתגלתה. בבוקר ה-24 במארס 1980, שרועה על הריצפה, כשידיה כבולות בחוטי-חשמל ורגליה קשורות זו לזו בגרב ניילון. מפתח שולחן היתה קשורה בעוצמה מסביב ל-פיה, ואילו ראשה היה מונח על כר, כשי-הפנים כלפי מטה.

על-פי חוות הדעת של הד"ר בצלאל בלוך מהמכון לרפואה מישפטית באב"ר כביר, שערך את הבדיקה הפאתולוגית, נמצאו בראשה של המנוחה שריטות ו-שיפכידם, שנגרמו תוך שימוש במכשיר קהה, שקרוב לוודאי היה אגרוף אדם. אך סיבת-המוות היתה חנק, על-ידי קשיי רת איזורי הפה והאף במפתח-שולחן, באופן מהודק, ועל-ידי הטמנת הראש בתוך ה-כר. היה זה מוות איטי, תוך יסורים ו-פירפורי-גסיסה.

חוקרי המישטרה מצאו את הדירה באי-סדר מוחלט. הפציה-בית היו מפוררים בכל עבר. ניכר היה כי מבצעי המעשה חיטטו בארונות ונטלו לעצמם מרכושה של המנוחה. התברר, כי הקשישה החזיקה בבעלותה חכשיטים יקר-ערך רבים. תכשיטים אלה לא נמצאו במקום, ולכן התי-עורר החשד, שהם נגנבו תוך כדי ביצוע הפשע הנתעב.

לא נמצא עדי-ראייה כלשהו, אשר היה נוכח בעת ביצוע המעשה, או שראה כמו-עניו מי וכיצד פרץ אל דירת הנרצחת ועשה בתוכה את שעשה. עד אחד ויחיד לעניין זה הוא נכדה של המנוחה, אלון פסטרנק בן ה-18, שהזדמן באותו בוקר אל קירבת בית מגוריה של סבתו, והבחין לתדהמתו בפתח הדירה בגבר לבוש ב-טרנינג כחול עם פסים לבנים, שהסתלק מן המקום.

בלב הצעיר התעורר חשד כי קרה משהו לסבתו. הוא הזעיק למקום את אמו, ואז נתגלה לעיניהם המחזה המוזעזע.

להקירת הפשע מינתה המישטרה צוות חקירה מיוחד (צח"ם). בראש הצח"ם הועמד מפקח גרשון פינקס ממישטרת פתח-תקווה, שבינתיים הועלה לדרגת ספק. מכיוון שפרט לתיאור הקלוש ש-סיפק להם הנכד, לא היה בידי החוקרים מימצא כלשהו שיוביל אותם לכיוון מסויים, הם היפנו תחילה את עיקר ה-חקירה לאפיק מודיעיני.

המלצה

לחותנת

מ ערויות השוטרים, שניתנו בבית-המישפט, התברר שיצחק עקביוב בן ה-38 מפתח-תקווה היה מאז 1969 מודיע מישטרי פעיל. המפקח פינקס ראה בו את אחד המקורות החשובים.

לכן היה זה רק טיבעי שמייד כשמוגה לראש הצח"ם, הוא פנה לחפש את נ/מ-29, כינויו הסודי של עקביוב במישטרה.

בעיקבות יוזמה זו התפתחה פרשה, ש-נראתה דמיונית מדי אפילו לשמש עלילה לסרט, אך היא התרחשה במציאות. פרי-שה זה, שפורסמה בעבר (העולם הזה 2255), הפכה את המישטרה לבדיחה.

הקצין איתר אותו בבית-קפה בפתח-תקווה, כשהוא לוגם בירה ומשחק קל-

חצלום מישטרה' שבו נראית גופתה של רחל פסטרנק בת ה-76, כפי שנמצאה שרועה על ריצפת ביתה בפתח-תקווה. ידיה היו כבולות בחוטי-חשמל ורגליה קשורות זו לזו. פניה היו מכוסות בגעז.

חצלום מישטרה'

שמעבר לספק, לא יספיק לביסוס הרשעה. בכך התעלו נשיא בית-הדין העל-יון, השופט משה לנדוי, שזה היה מישפ-טו האחרון לפני שפרש לגימלאוה, ה-שופט מרים בן-פורת והשופט דב לוי, מעל-פני הרושם השלילי הכבד, שנוצר אצלם לגבי המערער. לדברי מומחים ל-ענייני מישפט, פסק-דין ייצא-דופן זה, שהתקבל פה-אחד, הוא האובייקטיביות-מישפטית בהתגלמותה, והוא עתיד לשמש אות ומופת.

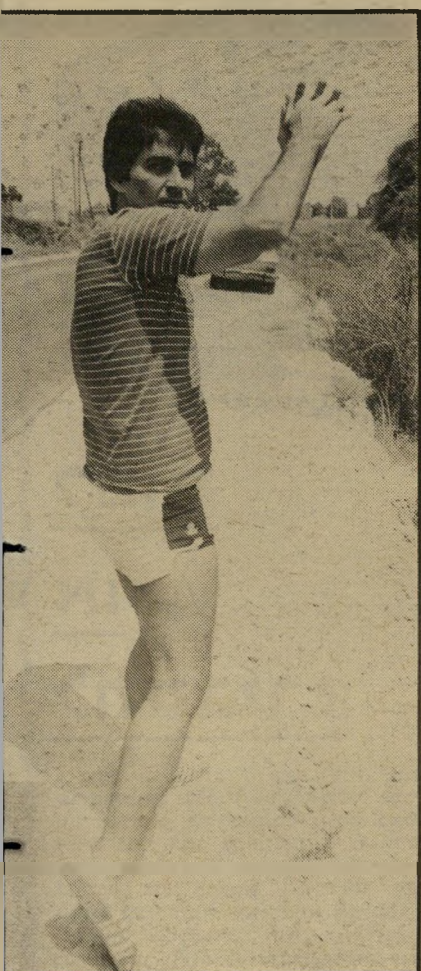
עבור יצחק עקביוב היה זה סוף ה-דרך. מבחינה מישפטית הוא זוכה לחלו-טין, אפילו שהזיכוי ניתן מחמת הספק בלבד. על-פי החוק במדינת-ישראל, לא ניתן יותר להרשיעו בתיק זה לעולם, גם אם יכריזו עתה בראש חוצות כי הוא אכן הרוצח, ויתחייב על-כך בתצהיר ב-שבועה.

אולם בלב מישפטנים רבים, למרות ש-הם משבחים את החלטת השופטים, מכרס-

ה אם רוצח אכזרי הוצא לחופשי, מבלי שנענש על מעשיו?

בית-הדין העליון בירושלים, שדן בעירעורו של יצחק עקביוב על הרשעתו ברצח מעורר חלחלה בבית-המישפט ה-מחוזי בתל-אביב, קיבל את טענותיו של הסניגור, עורך-הדין צבי לידסקי, ביטל את הרשעה וזיכה את המערער מחמת הספק. עונש מאסר-עולם, שנגזר עליו קודם לכן, בוטל, והוא שוחרר.

בפסק-דינם, שהוא נדיר ביותר, ציינו השופטים, כי היתה להם סיבה טובה ל-חשוד, ואפילו לחשוד מאור, שעקביוב אכן רצח את רחל פסטרנק, קשישה בת 76, שהתגוררה בגפה ברחוב פרומקין 4 בפתח-תקווה, בשעה שביצע מעשה שוד בדירתה. אך הם קבעו ש,עובדה מחשי-דה זו, אסור לה שתהווה בסיס להרשעה פלילית. ההלכה היא, וטוב שהיא כזו, כי יהא החשד הקיים כנגד הנאשם כבד ככל שיהיה, הוא עצמו, ללא ראייה ממשית

בייביני! אמר יצחק עקביוב ל-שוטרים, לפני שברח בעת השיחזור. לדבריו, תיכנן הכל מראש.

פיה עם חבריו. פינקס עצר את ריכוז וסימן לעקביוב, כי הוא מעוניין לשוחח עימו. הוא עשה זאת בוהירות, כדי שלא לשרוף את המודיע.

השניים נפגשו מאוחר יותר, במקום-המיפגש הקבוע שלהם, בבית-מלון ישן ומוזנח במרכז פתח-תקווה. שם הסביר קצין המישטרה למודיע באיזה עניין הוא זקוק לשירותיו הפעם, והבטיח לו 30 אלף לירות תמורת מידע שיוביל אל הרוצח. העברין הבטיח להתחיל בעבודת החקיר-רה מייד, אבל ביקש מחברו השוטר ש-יעזור לו תחילה להתפייס עם אשתו ועם מישפחתה. עקביוב הסתכסך אז עם אשתו האשה עובה את ביתה וחזרה לבית אמה בראש-העין.

מכיוון שהתקרב גיהנום, רצה עקביוב שפינקס ישכך את הרוחות, כך שבני-מישפחת האשה ירשו לו לחגוג את ליל-הסדר בביתם.

השוטר נענה, וכך, ביום הרצח בלילה, הביא הקצין את המודיע ברכב מישטרי לבית חמותו בראש-העין. שם השתדל איש המישטרה אצל האשה והחזנתה. המלצתו הועילה, ולעקביוב הובטח מקום בערב החג.

כבר למחרת היום החל המודיע לפעול. על-פי דיווחיו נעצרו אנשים שונים ו-נחקרו. עקביוב ידע להצביע על סימנים מחשידים לגבי כל אחד מהם. אך כזה אחר זה הוסר החשד מעל כולם. אולם הבחור הנמרץ לא התייאש, המשיך לכוון את החוקרים.

המידע הבא שמסר עקביוב החשיד שלושה אנשים. האחד מסר אליבי ושותרר מייד עם בדיקתו. אבל שני האחרים הוחזקו במעצר יותר מ-30 יום, מכיוון שעקביוב מסר שהיו קשורים במכירת-זהב, שנגנב מהנרצחת. בדיקת המידע הזה ארכה זמן רב, ובינתיים ישבו שני החשודים במעצר.

בסך הכל היו כ-50 חשודים ברצח ה-ישישה, שכמחציתם נעצרו לחקירה. רק כעבור חודשיים התעורר במישטרה